

โดย ศาสตราจารย์ ดร. นันทกร บุญเกื้อ¹
สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี อ. เมือง จ. นครราชสีมา 30000

การใช้ปุ๋ยพืชสดในการผลิตพืชในระบบ เกษตรอินทรีย์

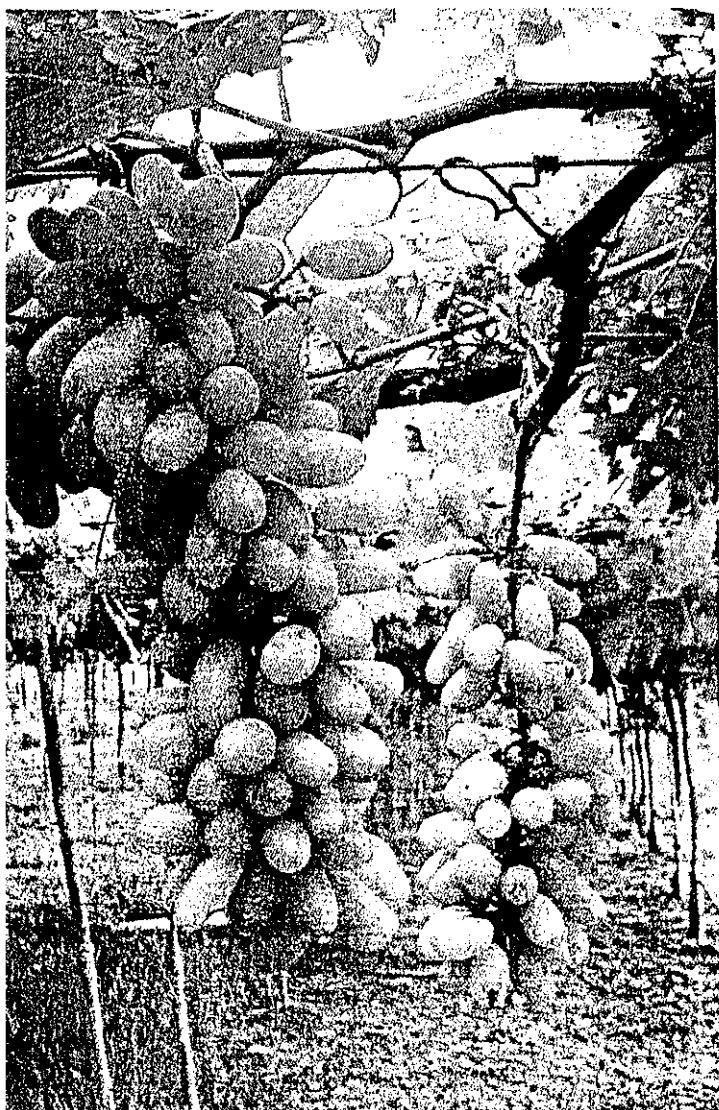
ปัจจุบันธุรกิจมีนโยบายที่จะให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก ผลิตอาหารปลอดภัยจากสารพิษ จึงทำให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องต้องสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะจังหวัดที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดบริหารงานแบบ CEO เกือบทุกจังหวัด ประกาศนโยบายการผลิตพืชอินทรีย์และห้ามใช้ยา แหล่งน้ำย่างงานที่ให้ทุนวิจัย เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) ได้เน้นงานวิจัยเกษตรอินทรีย์ เช่น กัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ซึ่งอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวจึงมีโครงการวิจัยเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้

ปัญหาหลักในการผลิตพืชในระบบเกษตรอินทรีย์ มีอยู่ 2 เรื่อง คือ (1) การจัดการดินและธาตุอาหารพืช (2) การควบคุมศัตรูพืช เพราะการผลิตพืชอินทรีย์ห้ามการใช้สารเคมีที่ได้จากการสังเคราะห์รวมทั้งปุ๋ยหมักด้วย ดังนั้น จึงทำให้การผลิตพืชเกษตรอินทรีย์ไม่ใช่เรื่องที่ง่าย เกษตรกรเองยังขาดพื้นฐานทางด้านการผลิตในระบบนี้อยู่มาก และหน่วยงานที่จะให้การสนับสนุนด้านองค์ความรู้ทางด้านนี้ก็มีอยู่น้อยมาก

๒

จากการที่ได้ฝึกอบรมเรื่องการจัดการดินและธาตุอาหารพืช และการจัดการศัตรูพืชในระบบการผลิตพืชอินทรีย์ ซึ่งทางจังหวัดนครราชสีมา ได้มีโครงการอบรมเกษตรกรผู้สนใจการเกษตรอินทรีย์จำนวน 17 รุ่น ๆ ละ ประมาณ 60-80 คน นั้น ทำให้ทราบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่ทราบวิธีการที่จะทำการเกษตรในระบบนี้เลย แต่อย่างไรก็ได้การที่มีเกษตรกรเข้าร่วมในโครงการนี้มากก็เป็นโอกาสที่จะให้เกษตรกรได้มีโอกาสเรียนรู้และเตรียมตัวปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบบัน្តี ซึ่งคล้ายคลึงกับการเกษตรยั่งยืน ล้านปีกับต้นต้นให้ก็จะทำให้เกิดผลดีต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากประเทศไทยตั้งอยู่ในเขตภัยแล้ง ดินมีสภาพที่เสื่อมโทรมและขาดความอุดมสมบูรณ์ การผลิตที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมีเข้าร่วม ซึ่งสามารถทำได้แต่ยากมากและมีต้นทุนสูงในระยะแรก ๆ ดังที่ท่าน ศาสตราจารย์ ดร. สรสิทธิ์ วัชโภayan ได้เขียนเรื่อง "รักษ์ปุ๋ยรักษ์ดิน" ซึ่งลงในนิตยสารเทคโนโลยีเกษตร ฉบับ 46 ปี 2547 ท่านได้ให้ข้อคิดทางวิชาการเรื่องการจัดการธาตุอาหารพืชได้ดีมาก ผสมจึงได้สำเนาแจกให้ผู้เข้าอบรมได้นำไปอ่าน

ปัญหาหลักที่เรื่องดินและปุ๋ยก็คือ ดินทำการเกษตรส่วนใหญ่มีอินทรีย์ต่ำ จึงขาดในต่อเจน การผลิตพืชอินทรีย์ในระยะเวลามั่นคงหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของเกษตรกรที่จะหาแหล่งในต่อเจนที่ไม่ใช้ปุ๋ยเคมีให้แก่พืชอย่างพอเพียง ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ปุ๋ยอินทรีย์ ซึ่งถ้าให้ในรูปปุ๋ยหมักหรือปุ๋ยกอก จะต้องใช้ในปริมาณสูง ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงด้วยปุ๋ยอินทรีย์ที่ให้ในต่อเจนสูง ได้แก่ พืชตระกูลถั่วต่าง ๆ เช่น โสน ปอเทือง ถั่วเหลือง แต่ต้องมีโรคเนยมอยู่ที่ปั่นราดด้วย การใช้ปุ๋ยพืชสดจากถั่วตังกล่าว เกษตรกรจะต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มในด้านการเตรียมพื้นที่ปลูก และไก่กลบก่อนปลูกพืชหลัก จึงหมายความกับพืชไร่จะสามารถใช้รากแทรกเตอร์ขุดให้ญี่โถกลบได้ สำหรับในนาข้าวสามารถใช้ได้แต่เกษตรกรจะต้องทำการปลูกก่อนที่น้ำจะขึ้นในนา และทำการไก่กลบก่อนน้ำขึ้น เพราะถ้าเมื่อขังกระบวนการการหักที่เกิดขึ้นจะอยู่ในสภาพที่เรือกาศและวัสดุพืชยังคงอยู่ในปริมาณมากจะทำให้เกิดสารพิษต่าง ๆ ออกมายังกระบวนการนี้ ได้แก่ แก๊สไฮเดรต (ไฮโดรเจน sulfide, H₂S), กรดบิวทิริก, อะซิติก, โพแทสเซียม และจะเกิดรุนแรงมากในเดือนเมษายน เนื่องดินราย ดินร่วนปนทราย ดินร่วน เป็นต้น จะสังเกตได้ง่ายเมื่อลงไปยื่นในดินจะพบฟองแก๊สคาวบอนไดออกไซด์และมีเห็นผุดขึ้นมาเป็นจำนวนมากและมีกลิ่นแก๊สไป

ผลกระทบกับข้าวจะเกิดตั้งแต่ 20 วัน หลังปักกذاเจนกระทั่งออกกรอง อาการเริ่มจากรากที่มีสีขาวจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลและคำในที่สุด รากช้ำสัน มีรากขนอ่อนน้อย จึงมีผลทำให้ต้นข้าวเหลือง แคระแกรน ผลผลิตต่ำ

กลุ่มเกษตรกรที่จังหวัดสุรินทร์ อาจกล่าวได้ว่าเป็นเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จในการผลิตข้าวอินทรีย์กลุ่มนี้ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เกษตรกรกลุ่มนี้ได้ใช้ปุ๋ยพืชสดจากโสนแพร์กัน (Sesbania rostrata) โดยทำการปลูกต้นทุกฝันแล้วทำการไก่กลบก่อนท่าน พบร่วมทำให้ข้าวได้ผลผลิตสูงพอควร โดยไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมี ในปีที่ 2 ผลผลิตสูงขึ้น การที่ผลผลิตในปีแรกไม่สูงมากอาจเป็นเพราะว่าปริมาณในต่อเจนน้อย เพราะเกษตรกรคงไม่ได้ใช้โรคเนยม จึงทำให้ถั่วสร้างปมได้น้อย แต่ต่อมาเมื่อโสนมีปมนากขึ้น เมื่อจากไก่จะเนยมจากปมที่เกิดในปีแรก มีปริมาณมากขึ้น จึงทำให้ตัวเจริญเติบโตได้มาก และสะสมในต่อเจนมากขึ้น จึงทำให้ได้ผลผลิตข้าวหอมมะลิสูงขึ้นถึง 480 กิโลกรัมต่อไร่ เกษตรกรได้บอกว่าเมื่อใช้โสนในปีที่ 3 ข้าวมีอาการเสื่อมไป ทั้งนี้ เพราะว่ามีในต่อเจนมากเกินไป จากการพูดคุยกับเกษตรกรพบว่าปัญหาในการใช้โสนแพร์กันก็คือต้นโคนามากไม่สามารถจะให้รากไก่นานาด้วยไก่กลบ

คงติดได้โดยตรง ต้องใช้มีดสับตันให้เป็นหònเล็ก ๆ ก่อน ซึ่งต้องเสียแรงงานมาก จึงได้ถ้ามาทำไม้ไผ้แห้ง (Azolla) เขานอกกว่าเคยมีผู้พูดเรื่องนี้เหมือนกันแต่เขาไม่รู้จัก จึงได้อธิบายให้ฟังว่า แห้งแห้งเหมาที่จะใช้ในนาข้าวมาก เพราะในโครงใบมีสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงินชื่อ *Anabaena azollae* อาศัยอยู่จึงสามารถเอาในโครง Jen จากอาการมาให้เป็นปุ๋ย ในโครง Jen ได้ เช่นเดียวกับไร้ใช้เบี่ยมและพืชตระกูลถั่ว แต่ใช้ง่ายกว่าสามารถเลี้ยงในนาข้าวได้โดย สามารถควบคุมในโครง Jen ได้ง่าย โดยควบคุมปริมาณแห้งในนาและแห้งยังสามารถใช้เป็นอาหารปลาได้ด้วย จึงเหมาที่จะให้ในระบบการเลี้ยงปลา ในนาข้าวตีมาก ผสม (ผู้เขียน) ได้ทำงานวิจัยเรื่องนี้มานาน สมัยอยู่กรมวิชาการเกษตร ขณะนี้ได้ร่วมพัฒนาแห้งใหม่ และเลี้ยงขยายไว้ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีเป็นจำนวนมาก ในโครงการเกษตรอินทรีย์ของ ศกอ. และยินดีที่จะให้ เกษตรกรทดลองใช้ เกษตรกรกลุ่มนี้ให้ความสนใจเป็นอย่างมากและกำลังนำไปทดลองใช้

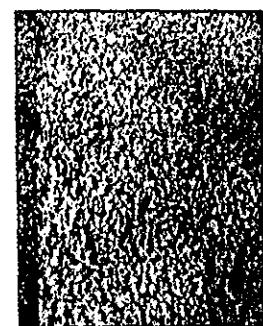
จากผลงานวิจัยในอดีต พบร่วาแห้งสามารถใช้เป็นปุ๋ยข้าวได้มากและให้ในโครง Jen ได้มากเท่า ๆ กับปุ๋ยพืชสด (ตารางที่ 1) แต่ต้องเลือกพันธุ์ที่เหมาะสม พันธุ์พื้นเมืองของไทยค่อนข้างจะอ่อนแคร่องแพดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น อุณหภูมิน้ำ สูงเกินไปจะเจริญเติบโตข้ามกัน ปัจจุบันนี้ค้นพบวิจัยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้คัดเลือกพันธุ์ที่เหมาะสมไว้ หลายพันธุ์ และยินดีที่จะให้ผู้สนใจนำไปใช้ สามารถติดต่อได้ที่ศาสตราจารย์ ดร. นันทกร บุญเกิด โทร. 0-4422-4750-2

ตารางที่ 1 ปริมาณในโครง Jen ที่ได้จากถั่วปุ๋ยพืชสดและแห้งแห้ง

ปุ๋ยพืชสด	ปริมาณในโครง Jen (กิโลกรัม/ไร่)
ถั่ว ไก่กลบจะออกดอก	15-30
ถั่วเพียง ไก่กลบจะออกดอก	10-20
แห้งแห้ง เลี้ยงก่อนปักชำข้าว 20 วัน แล้วไก่กลบ	9-17
แห้งแห้ง เลี้ยงก่อนปักชำข้าว 30 วัน แล้วไก่กลบ	12-25
แห้งแห้ง เลี้ยงพร้อมปักชำเจริญอยู่ระหว่างต้นข้าว 20 วัน	5-7
แห้งแห้ง เลี้ยงพร้อมปักชำเจริญอยู่ระหว่างต้นข้าว 40 วัน	12-20

ไสนอาฟริกัน (*Sesbania rostrata*)

ทิ่กปลูกนาข้าวต้นนี้เป็นการจัดการในเรื่องธาตุในโครง Jen ซึ่งสำคัญมากที่สุดในจำนวนธาตุอาหารพืชที่จำเป็นทั้งหมด แต่เมื่อได้ในโครง Jen เพียงพอแล้ว อาจเกิดปัญหาเรื่องความสมดุล ของธาตุอาหารหลัก เช่น ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ถ้าไม่มีการ จัดการให้พอเพียง ก็จะเกิดปัญหาพืชมีการเจริญเติบโตทางลำต้น ใน มากเกินไป ซึ่งการจัดการเพื่อให้พืชได้รับธาตุอาหารเหล่านี้ ในเงื่อนไขเกษตรอินทรีย์จะได้กล่าวในตอนต่อไป